

Najkrajšie a najlepšie detské knihy jesene 2007

Najkrajšie a najlepšie detské knihy jesene 2007

Oborné poroty zostavené organizátormi súťaže **BIBIANOU**, medzinárodným domom umenia pre deti a Slovenskou sekciou **IBBY** – ukončili hodnotenie kolekcie kníh za jeseň 2007.

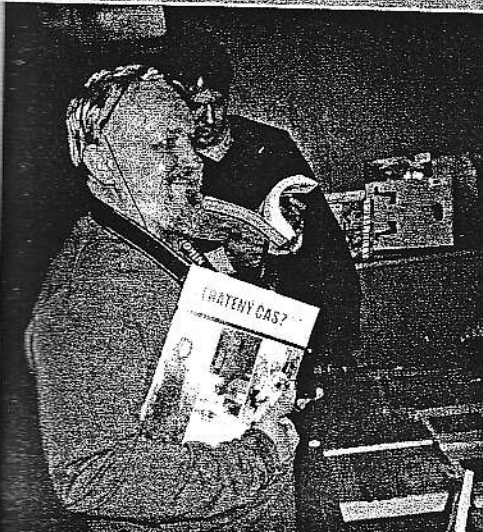
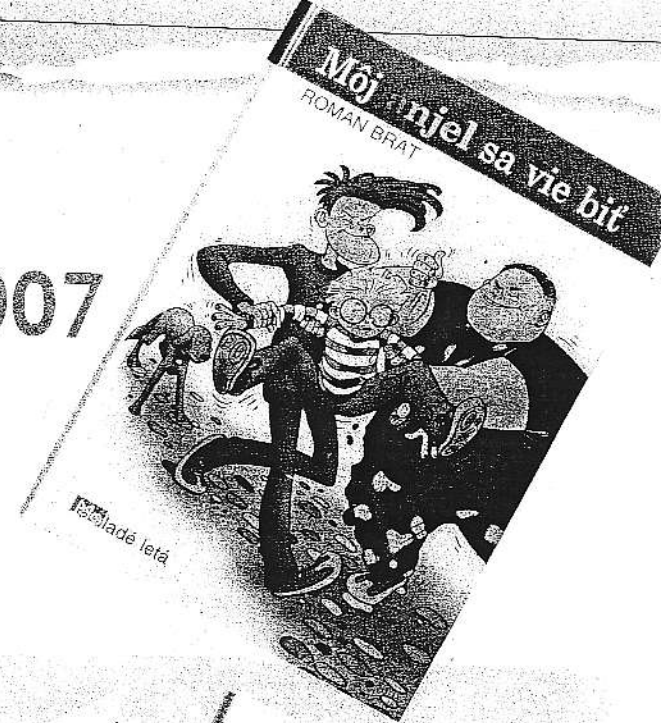
Kolekcia kníh za uvedené obdobie predstavovala 14 titulov, ktoré poslalo do súťaže 10 vydavateľstiev (Belimex, Buvik, Daxe, Marenčin PT, Modré na bielom, Perfekt, Q111, SPN – Mladé letá, Vydavateľstvo Sloart a Vydavateľstvo SSS).

Výtvarná porota vybrala ako **najkrajšiu** detskú knihu jesene: **Tomáš Janovic: Drevený táto** s ilustráciami **Martiny Matlovičovej**, ktorú vydalo vydavateľstvo **Marenčin PT**.

Literárnu porotu zaujali z prihlásených kníh až tri, ktoré vybrala ako **najlepšie detské knihy jesene**:

Roman Brat: Mój anjel sa vie biť
Alžbeta Verešpejová: Neplechy školníčky Agneše (obe vydalo SPN – Mladé letá)

Betka Palacková: Priatelia Aragonitu z produkcie Vydavateľstva Sloart

*Medzery v mapovaní novších dejín našej fotografie predstavuje otázniková výstava **Stratený čas?** Približuje život medzi rokmi 1969 a 1989, od nástupu tzv. normalizácie – opätovného prítvrdenia politického režimu po okupáciu Československa vojskami Varšavskej zmluvy v auguste 1968 – až po tzv. Nežnú revolúciu v novembri 1989. V Slovenskej národnej galérii je na dvoch poschodiach do 3. marca asi 2000 fotografií. Ak výstavu nestihnete, ako náhrada je k dispozícii trvalý dokument v podobe rovnomennej knihy. Okrem autorov veľkého projektu Aurela Hrabušického s Petrou Hanákovou sa na nej podieľa asi 70 fotografov. Medzi nimi Stano Pekár, Ľubo Stacho, Tibor Huszar, Jozef Sedlák, Miro Pokorný, Pavol Breier ml., Jura Bartoš, Anton Podstrasky, Ivan Hoffman, Jozef Sedlák, Ján Budaj, Peter Prochazka (na snímke), Jan Srba. Okrem pracovných námetov a portréte v pracovnom prostredí mali fotografi ďalší nevyčerpatelný zdroj inšpirácie – rituály spojené s výročným kalendárom vladnuceho režimu: najmä prvomajové sprievody, spartakiády a iné statom riadené manifestácie. Tiež kontrast vtieravej a nedbanlivo vyhotovenej propagandistickej vyzdoby so stále viac schátraným prostredím miest a dlhodobými provizoriami života na sídliskách bývali časťou temnou fotografov. Ti sa venovali aj súkromnému životu jednotlivcov, rodín alebo sociálnych skupín. Tu je iný, ľudsky prijateľnejší obraz ako pri oficiálnych spoločenských rituáloch.*

Text a foto: Pavol Erdziak